

ført dels til lovens personalforsnit, dels til særlige af forsvarsministeriet udformede organisationsbestemmelser (jfr. bemærkningerne til § 2).

Chefen for hjemmeværnet er i fredstid militær leder af hjemmeværnet og virker som forsvarsstyrelsens rådgiver i alle militære anliggender, der berører hjemmeværnet.

Den kommitterede er leder af det folkelige arbejde inden for hjemmeværnet og arbejdet for tilgang til dette. Han skal virke for et godt forhold mellem befolkningen og hjemmeværnet.

Chefen for hjemmeværnet og den kommitterede udgør tilsammen hjemmeværnsledelsen, der efter forsvarsministerens nærmere bestemmelse forestår hjemmeværnets ledelse dels i hjemmeværnets indre anliggender, dels i administrative og organisatoriske spørgsmål over for forsvarsministeriet og værnene.

Til § 4.

Paragraffen svarer stort set til tilsvarende bestemmelser i den gældende § 7, hvis øvrige indhold foreslås overført til et af forsvarsministeriet udfærdiget tjenestereglement (jfr. lovforslagets § 30) og til nærværende lovforslags § 5.

Det er fundet praktisk at fastsætte en fællesbetegnelse for de til hæren knyttede dele af hjemmeværnet. De til søværnet knyttede dele, der hidtil er benævnt det maritime hjemmeværn, foreslås fremtidigt benævnt „Marinehjemmeværnet“ og det hertil knyttede kvindekorps „Kvindeligt marinekorps“.

Hidtil har chefen for hjemmeværnet været af hæren og har derfor også fungeret under hærkommandoen som generalinspektør for hærens del af hjemmeværnet, ligesom flyverhjemmeværnsinspektøren i sin egenskab af chef for luftmeldekorpsset har virket i stillingen som luftmeldeinspektør ved flyverkommandoen. Det har vist sig ønskeligt, at denne snævre kontakt mellem de enkelte hjemmeværnsgrøne og de respektive værnskommandoer også ved søværnet finder udtryk deri, at inspektøren for marinehjemmeværnet tillige virker som specialtjenesteinspektør i søværnskommandoen (jfr. § 4, stk. 3, i lov nr. 137 af 31. marts 1960 om forsvarsorganisation m. v.).

Hjemmeværnsinspektørerne forudsættes ansvarlige over for cheferne for de respektive værn for uddannelse og organisation af hjemmeværnsgrønes personel i overensstemmelse med givne direktiver, jfr. § 5, stk. 2.

Til § 5.

I bestræbelse på, at hjemmeværnets organisation løbende kan tilpasses værnenes, uden at det kræver

lovændring, jfr. de generelle indledende bemærkninger herom, er det i §'s første stykke foreslået at bemyndige ministeren til nærmere at fastlægge hjemmeværnsgrønenes områdeinddeling. Det forudsættes herunder, at ministeren ligeledes fastsætter størrelsen af de styrker, der kan indgå i de enkelte områder.

Den i andet stykke angivne ansvarsfordeling med hensyn til fastlæggelse af organisation og opgaver svarer til den hidtil anvendte praksis. Det må således anses for ønskeligt, at chefen for hjemmeværnet tages med på råd med henblik på en tilpasning af organisationen af hjemmeværnets enheder til hjemmeværnets særlige forudsætninger.

Til § 6.

Ved ændringerne af den oprindelige hjemmeværnslov i 1952 fik de værnsviis organiserede foreninger: „Danmarks lottekorps“ (oprettet 1951), „Kvindelige marinere“ (oprettet 1951) og senere „Kvindeligt flyvekorps“ (oprettet 1953) en nærmere tilknytning til forsvaret gennem hjemmeværnet, hvorved de medlemmer af foreningerne, der efter endt grunduddannelse designeredes til forsvarets enheder m. v., opnåede militær status på lige fod med hjemmeværnspersonellet. Adgangen til en placering ved forsvaret forudsætter således et indledende medlemskab af de tre foreninger, med hvilke forsvarsministeren den 26. april 1955 har afsluttet overenskomst, og de kvinder, der herigennem stiller sig til rådighed for tjeneste i forsvaret, er i fredstid principielt organiseret i særlige enheder under egne ledere.

Det var herved blandt andet tilsigtet at skabe en garanti for, at det kvindelige personel kun blev anvendt i sådanne militære tjenestegrøne og under sådanne vilkår, at det ikke stred mod almindelig dansk mentalitet.

Udviklingen har medført, at foreningerne mere og mere er trådt i baggrunden, og det skønnes i længden uforeneligt med princippet om mænds og kvinders ligestilling, at det for de sidstes vedkommende skal være en nødvendig forudsætning for deres indtræden i det frivillige forsvar, at de forud indgår og under deres tjeneste opretholder et medlemskab i en forening med deraf følgende forpligtelser i form af optagelsesgebyr, medlemskontingent og andre almindelige foreningspligter. Det er derfor ved nærværende lovudkast forudsat, at kvinder fremtidig optages i alle hjemmeværnsgrøne efter samme regler som mænd (det har, siden lovændringer i 1952 fandt sted, været tilfældet med alt kvindeligt personel i luftmeldekorpsset).

For også fremtidig at skabe sikkerhed for, at der tages tilbørligt hensyn til det kvindelige per-